

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.78/2012/8. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2012. év október hó 4. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

A hivatalos személy elleni erőszak büntette és más bűncselekmény miatt I.r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2012. év február hó 7. napján kelt 9.B.761/2011/32. számú ítéletét a II.r. vádlott vonatkozásában **helybenhagya** azzal, hogy a II.r. vádlott 2007. március 7. napjától 9. napjáig volt őrizetben, majd március 10. napjától előzetes letartóztatásban.

A bűncselekmények megnevezésénél a rendbeliségre utalást mellőzi. A II.r. vádlott személyazonosító igazolványának száma OOOOOOOO.

A másodfokú eljárásban felmerült 7.620,- (hétezer-hatszázhusz) forint bűnügyi költséget a II.r. vádlott köteles az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék a 2012. február hó 7. napján kelt 9.B.761/2011/32. számú ítéletével a II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1-1 rb. hivatalos személy elleni erőszak büntetében mint társtettest (Btk.229.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés) és 1-1 rb. testi sértés büntetékének kísérletében mint társtettest (Btk.170.§ (1) és (2) bekezdés), ezért mint visszaesőt halmazati büntetésül 1 év 6 hónap börtönbüntetésre és 2 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Beszámítani rendelte a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Megállapította, hogy a szabadságvesztés büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a II.r. vádlott és védője enyhítésért jelentett be fellebbezést, az I.r. vádlottal szemben első fokon jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.301/2012/1. számú átiratával a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék a perrendnek megfelelő bizonyítási eljárása során megalapozott tényállást állapított meg, a bizonyítékok értékelésével kapcsolatos indokolási kötelezettségét teljesítette. A másodfokú eljárásban is irányadónak tekinthető tényállás alapján okszerűen következtetett a II.r. vádlott bűnösségére és a cselekményeket is törvényesen minősítette. Nem tévedett az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásakor sem, mert a halmazati büntetés kiszabás szabályaira tekintettel a 2 hónaptól 7,5 év közötti intervallumban kiszabott 1 év 6 hónap tartamú szabadságvesztés a II.r. vádlott előéletét is figyelembe véve méltányosnak, semmint eltúlzottnak tekinthető. A büntetés további enyhítésére nincs törvényes indok. Az ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét tanácsulésen II.r. vádlott tekintetében hagyja helyben.

A II.r. vádlott és védője nyilvános ülés kitűzését kérte.

A II.r. vádlott a nyilvános ülésen édesapja halálára vonatkozó halotti anyakönyvi kivonatot és az Rt. és néhai II.r. vádlott édesapja között létrejött megállapodást és levelezést csatolt az apa 1.800.000 Ft körüli tartozása vonatkozásában. Előadta, hogy édesapja után örökölte azt a házat, amelyen a hitel van, és bár a hagyatéki eljárás még nem indult meg, várhatóan örökösként 100.000 Ft-ot kell havonta törlesztenie testvérével együtt, amely jelenlegi életkörülményeit jelentősen megnehezíti.

A védő perbeszédében kifejtette, hogy álláspontja szerint a rendőri intézkedés nem volt szabályszerű, a rendőr úgy lépett fel a vádlottakkal szemben, hogy feltételezte a későbbi bűncselekmény elkövetését, a vádlottak iratait zsebre tette, amely ugyancsak nem szokványos. II.r. vádlott joggal feltételezhette, hogy nem hivatalos személy intézkedik vele szemben. Nem bizonyosodott be az eljárás során, hogy a vádlottak tudomással bírtak a sértett hivatalos személy voltáról. Véleménye szerint a rendőri magatartás vezetett ahhoz a folyamathoz, amely a tényállásban megállapításra került II.r. vádlott terhére. Ezen túl az első fokon eljáró bíróság nem értékelte kellő súllyal az enyhítő körülményeket sem a büntetés kiszabása során. A II.r. vádlottnak fel nem róható időmúlás jelentős, kiskorú gyermek eltartására is köteles. A nyomozás kezdetétől fogva segítette a hatóság munkáját, ezért a büntetés enyhítése indokolt.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán megbánásának adott hangot.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt bírálta felül a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával folytatta le az eljárást. Ügyfelderítési kötelezettségének mindenben eleget téve értékelési körébe vonta mindazokat a bizonyítékokat, melyek a tényállás megállapítása szempontjából relevánsak voltak. A tényállás megalapozott, a Be.351.§ (2) bekezdésében írt

hibákban és hiányosságokban nem szenved, ezért az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

A védő fellebbezését csak a büntetés enyhítéséért jelentette be, ugyanakkor perbeszédében a bizonyítékok elsőfokú bíróság mérlegelésétől eltérő értékelésére tett indítványt, mely megalapozottan megállapított tények mellett eredményre nem vezethet. Az elsőfokú bíróság irathűen sorolta fel a bizonyítékokat, azokat egyenként és egymással összevetve értékelte és meggyőző indokát adta annak, hogy miért vetette el a II.r. vádlott védekezését a körben, hogy nem volt tisztában azzal, hogy a velük szemben intézkedő férfi valóban rendőr.

E körben a tényeket az elsőfokú bíróság I.r. vádlott első vallomására alapította, amelyben mindvégig határozottan állította, hogy a sértett közölte, hogy rendőr és igazolványt is felmutatott. E nyilatkozatot alátámasztotta a sértett mindvégig következetes vallomása, mely szerint közölte, hogy rendőr és igazolványát is felmutatta.

A vádlottak első szóra átadták irataikat, amelyből az elsőfokú bíróság helyesen vonta le azt a következtetést, hogy a vádlottaknak az intézkedés megkezdésekor semmilyen kétségük nem volt a tekintetben, hogy az intézkedő személy rendőr.

Helyes az az elsőfokú bírósági megállapítás is, hogy az a körülmény, hogy a rendőr zsebre tette a vádlottak igazolványát, intézkedésének jogszerűségét nem befolyásolta.

Nem értett egyet a másodfokú bíróság azzal a védői érveléssel sem, hogy a rendőri viselkedés volt az, amely a bántalmazáshoz vezető folyamatot elindította.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét is teljesítette, bizonyíték mérlegelő tevékenységével a felülbírálatot végző bíróság minden tekintetben egyetértett.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a II.r. vádlott bűnösségére mindkét cselekmény vonatkozásában. A cselekmények jogi minősítése is törvényes azzal, hogy a bűncselekmények megnevezésénél a kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően a rendbeliségre utalást mellőzni kellett.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az ítélet rendelkező részében helytelenül került feltüntetésre a II.r. vádlott őrizetbe vételének kezdő időpontja. A nyomozati iratok 193. oldalára befűzött őrizetbe vételi jegyzőkönyv tartalma szerint a kényszerintézkedés 2007. március 7. napja 23 óra 05 perckor kezdődött, ezért az okirat tartalmának megfelelően a Fővárosi Ítéltábla az őrizetbe vétel kezdő időpontját módosította.

A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság nagyobb részben helyesen állapította meg. További enyhítő körülmény a II.r. vádlott megbánó magatartása.

Figyelemmel arra, hogy a II.r. vádlott a védője által perbeszédében hivatkozott szívbetegségére vonatkozóan sem az első- sem a másodfokú eljárásban orvosi dokumentumot nem csatolt, azt az enyhítő körülmények között a másodfokú bíróság nem tudta értékelni. Ugyanígy dokumentumok hiányában azt sem, hogy édesapja halála kapcsán a hagyatéki terhek vállalása miatt életkörülményei elnehezdedtek.

Az elsőfokú bíróság törvényesen állapította meg a helyesen felsorolt előéleti adatok alapján, hogy II.r. vádlott a Btk.137.§ 14. pontja szerinti visszaeső. A 2 hónap és 7,5 év között megállapítható büntetési tételkeret figyelembe vételével kiszabott 1 év 6 hónap tartamú börtönbüntetés kifejezetten enyhének tekinthető, további enyhítésére lehetőség nincs.

Helyesen került sor a II.r. vádlott feltételes szabadság kedvezményéből történő kizárása is. Az ítélet egyéb járulékos rendelkezései is törvényesek.

Fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét Be.361.§ szerinti nyilvános ülés keretében eljárva a Be.371.§ (1) bekezdése alapján annak helyes indokainál fogva a rendelkező részében írt pontosításokkal helybenhagyta, melynek keretében megjelölte a II.r. vádlott új személyi azonosító igazolványának számát is.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be.381.§ (1) bekezdése alapján megállapította, annak viselésére a bűnösnek kimondott II.r. vádlottat a Be.381.§ (2) és Be.338.§ (1) bekezdése alapján kötelezte.

Budapest, 2012. év október hó 4. napján

. Lassó Gábor sk..

Fatalin Judit sk..

Németh Nándor sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2012. február hó 7. napján kelt 9.B.761/2011/32. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2012. október hó 4. napján kelt 2.Bf.78/2012/8. számú végzése folytán a II.r. vádlott vonatkozásában 2012. október hó 4. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2012. év október hó 4. napján

Dr. Lassó Gábor sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő